

कालामिरुद्र (2. काल-मिरुद्र + रुद्र) m. Rudra als das Feuer der Alles zerstörenden Zeit (s. u. 2. काल 3.) gedacht. Mit Ergänzung von रस N. eines Receipts Verz. d. B. H. No. 963-972. **कालामिरुद्रोपनिषद्** Name verschiedener Upanishad Colebr. Misc. Ess. I, 97. WEBER, Lit. 164. Ind. St. 1, 249. 250. 252. 302. 2, 24. 110. Verz. d. B. H. No. 451. Verz. d. Pet. H. No. 3. 42.

कालाङ्ग (1. काल + अङ्ग) adj. einen dunkelblauen Körper habend, von einem Schwerte mit dunkelblauer Klinge MBu. 4, 231.

कालाञ्जिन (1. काल + अञ्जिन) m. N. pr. eines Volkes VARĀH. BĀH. S. 14, 11 in Verz. d. B. H. 241.

कालाञ्जन (1. काल + अञ्जन) n. schwarze Salbe: न चतुयोः कालिविशेषबुद्ध्या कालाञ्जनं मङ्गलमित्युपात्तम् KUMĀRAS. 7, 20.

कालाञ्जनी (1. काल + अञ्जनी) f. N. eines Strauchs, = अञ्जनी, vulg. **कालिकर्पसिकिनी** RĀGĀN. im ÇKDr.

कालाण्ड (1. काल + अण्ड) m. der schwarze Vogel, ein Bein. des indischen Kuckucks DAÇAK. 171, 12.

कालातीत (2. काल + अतीत) adj. verfallen, verstrichen GRHJASĀNGR. 2, 83.

कालात्मक (2. काल + आत्मन्) adj. von der Zeit, vom Schicksal abhängig MBu. 13, 52. fgg.

कालात्यय s. u. अत्यय; **कालात्ययोपदिष्ट** durch den Verlauf der Zeit gelehrt (berichtigt), Bez. eines Scheingrundes (हेलाभास), welcher auch अतीतकाल und वाधित genannt wird, BĀSHĀP. 70. Z. d. d. m. G. 7, 292. fgg.

कालादर्श (2. काल + आदर्श) m. Spiegel der Zeiten, Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1023. 1170. 1403.

कालाध्यक्ष (2. काल + अध्याक्ष) m. Aufseher —, Leiter der Zeit, ein Bein. der Sonne MBu. 3, 152.

कालानर m. N. pr. des Sohnes von Sabhānara VP. 444. — Vgl. **कालनर** und **कालानल**.

कालानल (2. काल + अनल) m. 1) das Feuer der Alles zerstörenden Zeit, des allgemeinen Todes: निर्मर्यादमिमं लोकं कश्चिदप्यमृत्युं सायकैः । कालानलसमस्पर्शैरतिक्रुद्ध इवात्मकः ॥ R. 3, 69, 19. दंष्ट्रकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसंनिभानि BHAG. 11, 25. Vgl. **कालाग्नि** unter 2. काल 3. — 2) N. pr. des Sohnes von Sabhānara HARIV. 1669. VP. 444, N. 3. Vgl. **कालनर** und **कालानर**.

कालानुनादिन् m. = **कालानुनादिन्** ÇKDr. und WILS. angeblich nach MED., während die gedr. Ausg. die richtige Lesart hat.

कालानुशारिवा f. N. zweier Pflanzen: 1) = तगर. — 2) = शीतली-नटा, vulg. शीतलीकोप् RATNAM. im ÇKDr. — Vgl. **कालानुशारिवा** und **शारिवा**.

कालानुसारक (1. काल + अनु + क) n. 1) Name eines Baumes (s. तगर) RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) gelbes Sandelholz BHĀVAPR. im ÇKDr.

कालानुसारि m. = **कालानुसारिन्** ÇANDAR. im ÇKDr.

कालानुसारिन् (1. काल + अनु + क) m. Benzoeharz SUÇR. 2, 32, 1. 122, 12. BURN. Lot. de la b. I. 421 (kann auch °अनुसारि sein).

कालानुशारिवा f. dass. SUÇR. 2, 94, 21. 131, 13. 339, 17. 336, 3. 337, 4. — Vgl. **कालानुशारिवा**.

कालानुसार्य 1) dass. n. AK. 2, 4, 10. MED. j. 131. m. H. an. 3, 37. f. या SUÇR. 2, 273, 16. **कालानुसार्यगुरुणी** 1, 133, 21. 2, 23, 13. — 2) ein best. gelbes wohlriechendes Holz (gelbes Sandelholz?), n. AK. 2, 6, 2, 27. H. 646, Sch. (**कालानुसार्य**). MED. m. H. an. — 3) N. eines Baumes, *Dalbergia Sissoo* (शिशया) Roxb., n. MED. m. H. an. — 4) u. Name eines andern Baumes (s. तगर) BHĀVAPR. im ÇKDr.

कालानुसार्यक u. = **कालानुसार्य** 1. RĀGĀN. im ÇKDr.

कालात्तक (2. काल + अत्तक) m. die Zeit als Todesgott (vgl. 2. काल 3.): स्मयमान इव क्रोधात्सालात्कालात्तकोपमः MBu. 3, 11500. R. 6, 67, 2. ह्युभिः कालात्तकोपमैः 72, 9.

कालात्तकयम (का + यम) m. die Alles zerstörende Zeit in der Gestalt von Jama MBu. 3, 879. 1013. 4, 1090. R. 3, 32, 5. 6, 73, 32. Auch **कालात्तयम** R. 6, 86, 3. — Vgl. **यमात्तक**.

कालात्तर (2. काल + अत्तर) n. 1) zeitlicher Zwischenraum, Verlauf einer bestimmten Zeit PĀNĪKAT. I, 34. **कालात्तरन्तम** der einen Zeitaufschub vertragen kann MĀLAV. 28, 8. **कालात्तरविष** zu bestimmten Perioden giftig H. 1313. — 2) eine andere Zeit PĀNĪKAT. III, 236.

1. **कालाप** (von कलाप) m. 1) *Haupthaar*: कृतदहन्कारविन्दं वा तदध-रमधु काप्यतास्ते कटानाः कालापाः कोमलास्ते वा च मदनधुर्भङ्गुरो धूवि-लासः ÇĀNTIC. 1, 27. Vielleicht ist dieses Wort absichtlich mit कटानाः zusammengestellt worden, um an die nahe Verbindung der कालापाः (s. u. 2. कालाप) mit den कटाः zu erinnern. — 2) die sog. *Haube der Brillenschlange*. — 3) ein Rakshas DHAR. im ÇKDr. — 4) ein Ken-ner —, ein Anhänger der Kalāpa-Grammatik ÇKDr. WILS.

2. **कालाप** (von कलापिन्) m. pl. die Schüler des Kalāpin P. 4, 3, 108. 6, 4, 114. Vārt. 1. WEBER, Lit. 92. Ind. St. 1, 130. 131. **कालापाः** (sic) 61. 3, 273. कठकालापाः s. u. कठ. Im sg. neben कठ als N. pr. MBu. 2, 113. **आराट** mit dem Bein. **कालाप** (v. l. **कालाम**) N. pr. eines Lehrers von Çākjamuni SCHIEFNER, Lebensb. 243 (13). Statt **कलाप** P. 4, 3, 49, Sch. und **कलापी** 4, 1, 63, Sch. ist wohl का° zu lesen.

कालापक 1) adj. den Schülern des Kalāpin gehörig P. 4, 3, 126, Sch. — 2) n. a) eine Versammlung von Schülern des Kalāpin P. 4, 2, 46, Sch. — b) N. einer Grammatik KATHĀS. 7, 13 (vgl. u. **कलाप** 1, d.).

कालाम m. ein Bein. von Ārāḍa, dem Lehrer Çākjamuni's LALIT. 226. fgg. 377. BURN. Intr. 134, N. 1. 383. fg. — Vgl. u. 2. **कालाप**.

कालामुख (**कालमुख**?) m. N. einer Çiva'itischen Secte Colebr. Misc. Ess. I, 406.

कालाम्र (काल + आम्र) N. pr. eines Dvīpa HARIV. 8633.

कालायन von कला (चतुर्धर्षणं) gaṇa पदादि zu P. 4, 2, 80. **कालायनी** f. ein Bein. der Durgā H. 54.

कालायनि (patron. von?) m. N. pr. eines Schülers von Bāshkali VP. 278.

कालायस (1. काल + अयस्) n. P. 5, 4, 94, Sch. Eisen AK. 2, 9, 98. H. 1037. HĀR. 60. R. 5, 37, 38. 72, 9. BĀG. P. 5, 26, 29. — Vgl. **कलायस**.

कालायसमय (von कालायस) adj. f. ई eiseren R. 5, 49, 32.

कालाशोक (1. काल + अशोक) m. N. pr. eines buddh. Königs Z. f. d. K. d. M. I, 256. RĀGĀ-TAR. I, II, p. 412.

कालामुहृद् (1. काल + अमुहृद्) m. Feind des Kāla, ein Bein. Çi-va's H. 209.